

РЕШЕНИЕ

№ 327

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Кацарска

като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело № 20221100900558 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл. 25 , ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба с вх.№20220323171505, постъпила срещу отказ с рег.№ 20220311105251 - 2/17.03.2022г., постановен по заявление с вх. № 20220311105251, подадена от Г.Л.П., с което е отказано вписване на промени по партидата на в „Д.ЕС Г.*“ ООД, ЕИК ****, изразяващи се в заличаването му като съдружник. Жалбоподателят счита, че обжалваният отказ е неправилен и незаконосъобразен, защото е постановен в нарушение на материалния закон и в противоречие със съдебна практика. Поддържа, че неправилно в мотивите на отказа е прието, че в предпоставките чл. 125 ал.3 от ТЗ следва да се включи и въпросът с уреждане съдбата на капитала и сочи, че законът не предвижда други, освен писменото предизвестие на съдружника и срока по него. Твърди, че законът не е предвидил ред за получаване на предизвестията и затова е допустимо това да стане с всички допустими от закона средства. Оспорва и довода, че без решение на ОС относно капитала, не можело да се впише напускането на съдружник по подробно изложените доводи, като се позовава на цитираната практика. С оглед горното претендира отмяна на отказа и извършване на заявеното вписване.

АВ – ТР е представила подробен писмен отговор от 24.03.2022г., в който сочи, че жалбата е неоснователна и претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждането на разноски. В отговора са изложени подробни доводи и че заявител е съдружник в дружеството, който не е оправомощено лице по смисъла на чл. 15, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ, както и че няма никакви доказателства, че това уведомлението е достигнало до дружеството и другия съдружник в него С.Р.М., тъй като същото е отправено и съответно получено от отправилния го съдружник, което е индигия за нарушена процедура и е самостоятелно основание за

постановяване на отказ.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Обжалваният отказ е постановен по заявление по образец, с вх.№20220311105251, подадено от Г.П. с искане за вписване на следните обстоятелства в ТРРЮЛНЦ, а именно: вписване на заличаване на съдружник П. на основание чл. 125, ал. 2 от Търговския закон.

Към заявлението е представена молба, изходяща от Г.Л.П., адресирана до дружеството, с която иска прекратяване на участието си като съдружник и като управител, като същата е от 01.12.2021г. и под нея е сложен подпис на управител, който е същия и идентичен на подписа на подалото я лице. Дата на получаване не е отбелязана до текста „получил“ и вписано управител.

Видно от справка по публичния ТР дружеството има двама съдружника – Г.П. и С.М., а управителят е заличен с вписване под №20220317114659, но до горното вписване управител е Г.П..

Длъжностното лице от АВ-ТР е дало подробни указания по заявлението от 14.03.2022г., в които е посочило, че липсват представени доказателства за взето решение относно дела от капитала на напусналия съдружник от общото събрание, в чиято изключителна компетентност е решаването на този въпрос /чл. 137, ал. 1, т. 1 ит. 4 от Търговския закон/, както и че не е представен и актуален дружествен договор/учредителен акт съгласно чл. 119, ал. 4 от ТЗ.

На 17.03.2022г. е постановен атакувания отказ, в който длъжностното лице е приело, че макар прекратяване на членственото правоотношение между дружеството и съдружника да настъпва незабавно в отношенията между съдружниците и дружеството, когато е осъществен фактическия състав на чл. 125, ал. 2 от Търговския закон, горното не съставлява обаче самостоятелно основание за вписване на промяна в подлежащи на регистрация обстоятелства, тъй като при получаване на предизвестие от съдружник за прекратяване участието му в дружество с ограничена отговорност по чл. 125, ал. 2 от ТЗ, Общото събрание следва или да вземе решение за намаляването на дружествения капитал или да избере начин за запазване покритието на капитала - чрез поемане на дела на съдружника от друг съдружник или разпределение на дяловете между съдружниците или приемане на нов съдружник. ТЗ. Независимо от предизвестиято, последиците от напускането са обусловени от необходимостта да се запази покритието на капитала. Длъжностното лице е посочило, че общото събрание е длъжно да уреди въпроса с размера на капитала и следователно без решение на общото събрание на съдружниците, което да уреди имуществените последици от напускането, като се запази имущественото покритие на капитала, не можело да се впишат промени в членствения състав на дружеството. С оглед горното е постановило своя отказ.

Съдът констатира, че жалбата, с която е сезиран е подадена в законоустановения

седмодневен срок от самото постановяване на отказа, подадена е от активно легитимирана страна, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество:

Съгласно чл.13 ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ към заявлението се прилагат документите, съответно подлежащият на обявяване акт. Съгласно чл.21 т.5 от закона длъжностното лице по регистрацията проверява дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установява от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, а съгласно чл.24 ал.1 от закона, когато не е налице някое от предвидените в чл.21 изисквания, длъжностното лице по регистрацията постановява мотивиран отказ. Съгласно чл. 125, ал. 2 от Търговския закон, съдружникът може да прекрати участието си в дружеството с писмено предизвестие, отправено най-малко 3 месеца преди датата на прекратяването. Имуществените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ. Законът свързва напускането на съдружника с изтичане на срока на даденото предизвестие, като не предпоставя като условие за осъществяване на фактическия състав на прекратяване на участието на съдружника в ООД, уреждането на имуществените последици от горното, които са последващи. Предвидената особена процедура за напускане на съдружника при бездействие на дружеството е изключение от общото правило, че освобождаването се извършва по решение на Общото събрание и предполага бездействие на дружеството в определения срок от получаване на изявлението, като за да се установи, че са налице предпоставките за горното следва да е връчено надлежно уведомление, респ. надлежно отправено писмено предизвестие от съдружника. За напускането на съдружник не се изисква да са уредени имуществените последици от горното, а същото настъпва автоматично с изтичане срока на предизвестията, в която насока има задължителна практика на ВКС, обективизирана в решение № 46/22.04.2010г. по т.д.№ 500/2009г., II т.о., ВКС и много други, част от тях цитирани в жалбата. Предвид горното за установяване на настъпването на заявеното за вписване обстоятелство жалбоподателят следва да установи, че е отправил надлежно предизвестие до дружеството и изтичането на законоустановения тримесечен срок, евентуално друг срок, ако е предвиден по устава. Предвид горното мотивите на длъжностното лице в тази част съдят не споделя. Независимо от това дали за капитала се следи служебно или не, вземането на решение за съдбата на освободените дялове не е предпоставка за осъществяване на фактическия състав по напускане на съдружника и няма пречка, доколкото настъпването на този факт следва автоматично изтичане на срока на предизвестията, същият да бъде вписан. Цитираната от длъжностното лице в отказа и в отговора на жалбата практика основно на ОС и АС Варна и Бургас не съставлява задължителна такава, а и е налице практика на САС и СГС в противния смисъл, както и решения на ВКС по реда на чл. 290 от ГПК, които имат характер на задължителна такава, а именно освен горещитираното в този смисъл са и решение по гр.д №426/2003г., 2отд. и др. Следователно мотивът на длъжностното лице, че нямало решение на ОС за уреждане съдбата на капитала на дружеството е несъстоятелен, и не може да бъде споделян от настоящия съд.

Същевременно съдът споделя изтъкнатия в отговора на жалбата довод, че съдружникът не е оправомощено лице да бъде заявител. Съгласно чл. 15 ЗТРРЮЛИЦ вписване, заличаване и обявяване могат да се заявят от търговеца или от негов пълномощник, от друго лице в предвидените от закона случаи или от адвокат с изрично пълномощно, съставено съгласно изискванията на Закона за адвокатурата, за представителство пред Агенция по вписванията. Нормата има императивен характер и е недопустимо нейното разширително тълкуване. Недопустимо би било вписване, което е извършено по заявление на лице, което е извън кръга на посочените в чл. 15 ЗТРРЮЛИЦ заявители. Нито в специалния закон, нито в ТЗ е предвидена легитимация на напускащия съдружник сам да заяви заличаването си, като той не попада в нито една от хипотезите на чл. 15 и не е оправомощен заявител. Съдът намира, че не е допустимо прилагане по аналогия на разпоредбата на чл. 141 ал.5 от ТЗ, предвиждаща такава легитимация за напускащия управител, тъй като се касае за специална правна норма. Ако законодателят е имал намерение да даде такова правомощие и на съдружника е следвало да регламентира горното в изрична разпоредба, за да може той да попадне в хипотезата на трето лице в изрично предвидените от закона случаи по чл. 15, което не е сторено. Последницата от оставянето без управител на дружеството за повече от 3 месеца е неговото прекратяване по реда на чл.155 от ТЗ. Напускането на съдружника не влече такива последици и по никакъв начин не накърнява правата му, тъй като независимо от това дали това е вписано в ТР или не, това не лишава напусналия съдружник от възможността да реализира правата си по чл. 125, ал. 2 и, ал. 3 ТЗ, за реализиране на които, вписването на промени в ТР е ирелевантно. Действително съдружникът може с едностранно волеизявление да прекрати участието си в дружеството, съгласно дадената му с материалноправната норма на чл. 125, ал.2 от ТЗ възможност, но същият не разполага с правото да иска нито сам - в лично качество, нито от името на самото търговско дружество, ако той не е негов законен представител, да иска да бъде заличено вписването му като съдружник по партидата на дружеството след напускането му, независимо дали обективно са налице обстоятелства за уважаване на такова заявление / в този смисъл е налице съдебна практика на САС, а именно решение № 790/13.05.2011г. по т.д.№ 1372/2011г., на VI-ти състав на САС, решение № 950/10.06.2011г. по т.д.№ 782/2011г. на V-ти състав на САС и мн. др. В случая, обаче, заявителят, освен съдружник, се явява и легитимиран и вписан управител на самото дружество, поради което същите са ирелевантни. Те биха били относими, само ако заявителят е само съдружник, но не и управител, а към момента на входиране на заявлението, Г.П. е и управител на дружеството, макар и впоследствие заличен на 17.03.2022г., поради което съдът намира, че в случая заявлението е подадено от оправомощено лице – управителя.

Съгласно чл. 125, ал. 2 от Търговския закон, съдружникът може да прекрати участието си в дружеството с писмено предизвестие, отправено най-малко 3 месеца преди датата на прекратяването. Имуществените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването съгласно чл. 125, ал. 3 ТЗ. Предвидената особена процедура за напускане на съдружника при бездействие на

дружеството е изключение от общото правило, че освобождаването се извършва по решение на Общото събрание и предполага бездействие на дружеството в определения срок от получаване на изявлението, като за да се установи, че са налице предпоставките за горното следва да е връчено надлежно уведомление, респ. надлежно отправено писмено уведомление, но и изтичане на законоустановения срок, освен ако в Устава не е предвиден друг срок. Предпоставките са да се установи надлежно упражняване на това потестативно право от лицето с предизвестие до дружеството и изтичане на срока. Отправянето на предизвестие за напускане следва да е към самото дружество. Смесът на уведомлението е да се даде възможност на дружеството да организира дейността си с оглед напускането на съдружника и поради това, макар за уведомлението да няма изискване за форма или съдържание по ТЗ, същото следва да достигне до дружеството, за да може да се предприемат необходимите действия. Предвид горното съдът намира, че получаването на предизвестие от самото лице, от което изхожда, макар и същото да е управител на дружеството, не изпълнява целта на закона, тъй като на практика лицето уведомява само себе си. В конкретния случай процесното дружество е с двама съдружници и при упражняване потестативното право на единия от тях да напусне, другият е можело и следвало да организира продължаването на дейността на дружеството, но за целта следва предизвестие да бъде връчено надлежно в деловодството на дружеството, респ. при спазване на изискванията на чл. 50 от ГПК, а именно на работник/служител в офиса. Настоящият състав намира, че получаването на предизвестие от самия напускащ съдружник, като самото уведомление и предизвестие също са адресирани персонално само до самото лице, а именно до Г.П., не е надлежно и не реализира целта на горепосочената хипотеза. Следва да се отбележи, че и законът, и практиката допускат връчването на въпросното уведомление при фикция по чл.50, ал.2 от ГПК или чл. 50, ал.4 от ГПК, но за целта следва да бъдат спазени изискванията на закона, а горното не се установява от документите по делото. Няма данни по никакъв начин да е правен опит за връчване на предизвестие по друг начин, освен от самия им подател до него лично. Това, че г-н П. е бил и управител, не означава, че смесът на закона да уведоми сам себе си. В този смисъл, а именно, че уведомяването сам себе си за напускането си не е надлежно е налице и практика на САС, а именно решение по т.д.№ 3401/2016г. от 12.09.2016г., с което е потвърдено решението на СГС по т.д.№4287/2016г., Решение от 23.1.2019г. по Търговско дело 291/2019 Апелативен съд – София, с което е потвърдено решение №2533/21.12.2018г. по т.д.№2692/2018г. на СГС, и много др. Наред с горното така представената молба – предизвестие за напускане и освобождаване като управител според настоящия съд се явява нередовно връчена и поради това, че по никакъв начин в същата не е удостоверена датата на получаване на това изявление от лицето. До отразеното „получил“ и подпис управител, няма никаква дата, поради което не може да се установи кога точно е получено, за да се приеме, че същата е изпълнила надлежно функцията си на предизвестие и кога точно е изтекъл срока. Дата има под самото изявление и до подписа на издателя на документа, но това не презюмира, че получаването е на същата дата, след като не е отразено изрично. Горното, наред с изтъкнатите вече доводи, е основание съдът да приеме, че тази молба –предизвестие

не е надлежно връчена на дружеството, поради което не е породила желаните и целени правни последици. С оглед горното, съдът намира, че обжалвания отказ следва да се потвърди.

Предвид горното съдът споделя крайния извод на длъжностното лице за неоснователност на искането за вписване поради ненадлежно оформено и връчено предизвестие, поради което отказът следва да бъде потвърден, а жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна. Съдът намира, че новата разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ гласи, че в производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК. Настоящото производство има характер на охранително такова. В този смисъл е формирана и практика на горестоящата инстанция, а именно решение №117/04.03.2021г. на САС, ТО, 5ти състав по т.д.№169/2021г. и мн. др. Предоставянето на възможност за отговор на АВ не прави производството спорно и не изменя характера му, за да се следват разноски на АВ. Предвид горното разноски не следва да се присъждат.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата с вх.№20220323171505, постъпила срещу отказ с рег.№ 20220311105251 - 2/17.03.2022г., постановен по заявление с вх. № 20220311105251, подадена от Г.Л.П., с което е отказано вписване на промени по партидата на в „Д.ЕС Г.*“ ООД, ЕИК ****, изразяващи се в заличаването му като съдружник.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____